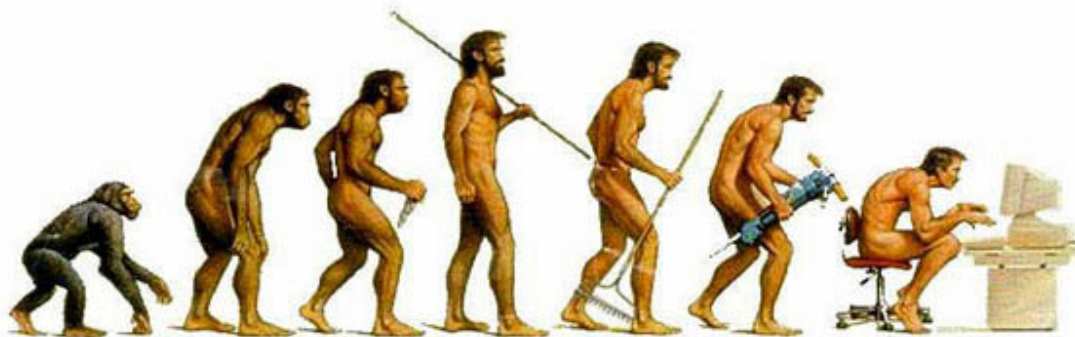

Documente

FIȘĂ DE LUCRU – OCUPAȚII ȘI STATUTE PROFESIONALE

1. Evoluție

Explicați evoluția omului conform reprezentării de mai sus.

2. Citiți următorul text: ”Țăranul a constituit baza populației egiptene. Câmpuri întregi de orz și de grâu bogat în amidon erau pe tot cuprinsul țării, de la mlaștinile deltei până la granitele cu Nubia. După ce câmpul a fost semănat, plugul este tras de două vaci, sau, la nevoie, de țărancă sau de copiii ei. În general, țăranii lucrează pământul aparținând unui mare proprietar, al unui nobil sau templu. Culesul se efectuează cu secera cu coadă scurtă, având un tăiș destul de lat, a cărui extremitate este destul de ascuțită. Spicele de grâu sunt transportate în coșuri, duse de oameni sau încărcate pe spinarea măgarilor, după aceea ele sunt împrăștiate pe tot cuprinsul ariei, unde boii le calcă în picioare, iar oamenii le răvășesc din când în când. Munca țăranului mai cuprinde și cultivarea inului, a fructelor și al legumelor. Inul este smuls când încă este din floare.”
3. Citiți următorul text: „Societatea agrară alfabetizată este bazată pe agricultură, adică pe producerea și stocarea hranei. Într-o asemenea societate este absentă ideea generală – larg răspândită astăzi – după care natura este un sistem inteligibil care poate fi cercetat și din a cărui cercetare rezultă o nouă și puternică tehnologie, dacă este pozitivă concluzia. Această societate, spre deosebire de a noastră, nu se bazează pe viziunea unei înțelegeri și stăpâniri a naturii continue a condiției umane. Ea sprijină și justifică organizarea acesteia.” (E. Gellner, *Mitul națiunii și mitul claselor*)
4. Citiți următorul text: „Societatea agricolă, cu specializările sale relativ stabile, cu structurile ei regionale, profesionale, de clan și de situație socială constante, are o arhitectură socială limpede marcată. Elementele sale sunt ordonate și nu distribuite la întâmplare. [...] Societatea industrială este diferită. Unitățile sale teritoriale și de lucru sunt ad-hoc: apartenența la ele este fluidă, foarte răspândită și nu angajează loialitatea sau identitatea membrilor. Pe scurt, vechile structuri se împrăștie și sunt înlocuite în linii mari de o totalitate internă aleatorie și fluidă. [...] Națiunea are acum o importanță supremă, mulțumită atât eroziunii subgrupărilor și mult

sporitei importanțe a unei culturi comune, dependente de scriere. Inevitabil, statul este însărcinat cu menținerea și supravegherea unei enorme structuri sociale. Sistemul educațional devine una din componentele sale esențial, iar menținerea mediului cultural/lingvistic va constitui de acum rolul central al educației. [...] Sarcina încredințată sistemului respectiv este de a produce membri onorabili, loiali ai societății totale.” (E. Gellner, *Națiuni și naționalism*)

5. Citiți următorul text: *Caracteristicile muncitorului productiv colectiv generat de revoluția industrială*. Revoluția industrială a redus unealta la rolul de simplu element al producției mecanizate. Mașinile funcționează numai prin muncă socializată sau colectivă. Lucrătorii sunt încorporați ca anexe ale unui mecanism neînsuflețit, independent de ei. Structura: repartizarea muncitorilor la diferite mașini, înșiruite una după alta. Mai există un personal redus ca număr care se ocupă cu verificarea, controlul și întreținerea utilajului, format din ingineri, tehnicieni etc.” (N. N. Constantinescu, *Muncitorul productiv colectiv*, 1981)
6. Anchetă realizată în Anglia la începutul secolului XX: „... cea mai bogată țară a lumii se rezema pe o fundație reprezentată de o treime din populație care trăia într-o sărăcie cronică, incapabilă să-și satisfacă nevoile elementare ale vieții animale. Condițiile de dormit, alimentație, salubritatea, intimitatea vieții și chiar aerul de respirat erau inadecvate nevoilor umane elementare. În mahalalele Angliei locuiau într-o singură încăpere de 20 m³ trei persoane sau, împreună cu copiii, câte opt sau nouă persoane într-un spațiu de 40 m³. Toți erau plini de păduchi, drept closet servea o bucată de hârtie întinsă pe podea, iar singura sursă de proteine pentru o familie de opt persoane era peștele, mâncat duminica în porții de 70 gr. Copiii erau piperniciți și palizi, cu dinții cariați, iar dacă se duceau la școală, stăteau în bănci abătuți sau adormeau. Rezultatul sărăciei era ignoranța și apatia și, în egală măsură, subrezzenia sănătății: mahalalele erau mlaștini în care foiau vieți ratate. La sate, înghesuiala era adesea tot atât de mare. Într-o cocioabă din Oxfordshire, o familie compusă din opt persoane dormea în două paturi despărțite între ele prin două cuverturi subțiri, într-o casuță din Yorkshire, soțul, soția și cinci fiice împărțeau împreună două paturi și podeaua podului, iar în Somerset o mamă și trei copii dormeau într-o încăpere, iar cinci copii, fete și băieți în vârstă până la 19 ani în alta. Pentru muncitorii necalificați și neorganizați condițiile de muncă erau tot atât de grele ca și condițiile de viață. Muncitorii primeau 3 sau 4 pence pe oră și lucrau 12 ore pe zi și șapte zile pe săptămână. La amiază mâncau stând în picioare. (Barbara W. Tuchman, *Trufașa citadelă*)